

Ενάντια στην ψεύτικη ζωή της φυγής και της μοιρολατρίας!

λοι μας βομβαρδιζόμαστε ασταμάτητα από τα κανάλια και τους "αρμόδιους φορείς" για την «ανίκητη επιδημία των ναρκωτικών», τη «μάστιγα του εικοστού αιώνα, που καταστρέφει τη νεολαία μας». Είναι εμφανής η προσπάθεια που καταβάλουν τόσο επίμονα αλλά κι επιτηδευμένα όλοι οι αυτόκλητοι υπερασπιστές των δικαιωμάτων της νεολαίας, για να την προστατέψουν τάχα από τη "λευκή απειλή".

Τα στοιχεία το λένε...

Στα παραπάνω συνηγορεί μεταξύ άλλων και η πρόσφατη έκθεση του **Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας (ΕΚΠΝΤ)** για το 2008, σύμφωνα με την οποία μόνο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πάνω από **8.000** άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους κάθε χρόνο από τα ναρκωτικά, με την υπερβολική δόση ν' αποτελεί τη συνθετότερη αιτία θανάτου. Πάνω από δύο εκατομμύρια χρήστες στην Ευρωπαϊκή Ένωση κινδυνεύουν με κοινωνικό αποκλεισμό και περιθωριοποίηση, ενώ στον ίδιο αριθμό περίπου ανέρχονται και οι χρήστες ηρωίνης οι οποίοι αυξάνονται με ιδιαίτερα ανησυχητικούς ρυθμούς. Αυτά και πολλά άλλα στοιχεία της έκθεσης έρχονται να συμπληρώσουν το παζλ της ζοφερής πραγματικότητας των ναρκωτικών.

Τα ίδια τα στοιχεία που παρουσιάζουν, αποδεικνύουν για άλλη μία φορά τη μεγάλη αλήθεια: **Τα ναρκωτικά, η**

τοξικομανία αποτελεί όπλο στα χέρια της άρχουσας τάξης προκειμένου να χειραγωγεί τις νεανικές συνειδήσεις.

Η τοξικομανία δεν είναι αρρώστια

Δεκάδες είναι τα ιδεολογήματα της αστικής προπαγάνδας που στοχεύουν στο ν' αποκρύψουν την πραγματική αιτία του προβλήματος, να νομιμοποιήσουν στη λαϊκή συνείδηση τη χρήση των ναρκωτικών.

Ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό κερδίζουν έδαφος ιδεολογήματα που υποστηρίζουν πως η τοξικομανία οφείλεται σε βιολογικούς (!) παράγοντες, ότι υπάρχει σε ορισμένους ανθρώπους μια εκ γενετής επιρρέπεια προς τα ναρκωτικά, βασισμένη σε δικές τους φυσικές αδυναμίες. Είναι χαρακτηριστική άλλωστε η χρησιμοποίηση του όρου "**χρόνια υποτροπιάζουσα νόσος**" προκειμένου να ταυτιστεί η τοξικομανία με κάποια ανίατη ασθένεια.

Η τοξικομανία δεν είναι ασθένεια γενετικά καθορισμένη. Είναι πρόβλημα κοινωνικό, ιστορικό, πολιτικό. Εμφανίζεται σε ιστορικά καθορισμένες συνθήκες, στον καπιταλισμό. Έχει κοινωνικά αίτια. Μιλώντας περί ασθένειας και μάλιστα υποτροπιάζουσας, αρνούνται κατ' αρχάς τη δυνατότητα στους τοξικομανείς να αποτοξινωθούν. Το πιο βασικό όμως είναι ότι αθρώνουν το σύστημα που γεννά τα αδιέξοδα που οδηγούν στα ναρκωτικά. Αθρώνουν τον καπιταλισμό.

Το ζήτημα είναι πως πέρα από τις απλές διαπιστώσεις και μια μονότονη επαναλαμβανόμενη περιγραφή της κατάστασης «που χρήζει άμεσης αντιμετώπισης», **κανένα ουσιαστικό μέτρο, καμιά κεντρικά σχεδιασμένη πολιτική πρωτοβουλία δεν έχει ληφθεί σ' ελληνικό και διεθνές επίπεδο, στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης του πραγματικά τόσο επικίνδυνου προβλήματος.**

Η τοξικομανία δεν είναι ασθένεια γενετικά καθορισμένη, είναι ένα πρόβλημα ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό, έχει κοινωνικά αίτια.

Το δικαίωμα στην υποταγή... το μόνο δικαίωμα που θέλουμε να έχουμε

Σύμφωνα με μια άλλη εξ ίσου "πρωτοποριακή" άποψη, η στροφή στην τοξικομανία θα έπρεπε να αποτελεί καθαρά προσωπικό ζήτημα στα πλαίσια της ελευθερίας του ατόμου...

Αραγε σε μια "ομαλή δημοκρατική κοινωνία" όπως η δική μας, δεν έχουμε το δικαίωμα να είμαστε τοξικομανείς, να χρησιμοποιούμε το σώμα μας όπως θέλουμε; Δεν είναι φασιστική η απαγόρευση σε κάποιον να δοκιμάσει τα ναρκωτικά ιδίως όταν είναι ενήλικος και άρα υπεύθυνος για τις πράξεις του;

Τέτοιου τύπου επιχειρήματα εκφράζουν συγκαλυμμένα τη βαθιά συντηρητική λογική των οπαδών της νομιμοποίησης των ναρκωτικών, όσο κι αν προσπαθούν να κρυφτούν πίσω από το ελκυστικό και φιλελεύθερο προσώπειό τους.

Η εξάρτηση σημαίνει την άρνηση οποιασδήποτε έννοιας ελευθερίας, είναι η προϋπόθεση για την ολοκληρωτική υποταγή, η ίδια η επιλογή της χρήσης είναι ανελεύθερη αφού σε αυτήν οδηγούν τα αδιέξοδα του καπιταλισμού. Πώς είναι δυνατόν να υπερασπιστούμε τη νομιμοποίηση της αδράνειας, της μοιρολατρίας, της υποταγής και της περιθωριοποίησης;

Πώς είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε ποτέ με αυτούς που σκίζουν τα ιμάτιά τους υπερασπίζοντας το δικαίωμα στην αυτοκαταστροφή και την αθλιότητα **την ίδια στιγμή που σφυρίζουν αδιάφορα για τα καταπατημένα δικαιώματα στη δουλιά και στην**

υγεία, στην παιδεία, στον αθλητισμό και τον ελεύθερο και δημιουργικό χρόνο από την απόλυτη κυριαρχία της δικτατορίας των μονοπωλίων;

Η παγίδα του διαχωρισμού

Η αυταπάτη του διαχωρισμού των ναρκωτικών ανάμεσα σε "σκληρά" και "μαλακά" είναι μια αντίληψη βαθιά αντιδραστική. **Πρόκειται για έναν εντελώς ψεύτικο διαχωρισμό.**

Κατ' αρχάς είναι αποδεδειγμένο πως στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι χρήστες ξεκινούν από τα λεγόμενα "μαλακά" για να καταλήξουν στα λεγόμενα "σκληρά".

Άλλωστε η σύγχρονη τάση είναι η πολυτοξικομανία, η παράλληλη δηλαδή χρήση πολλών ναρκωτικών ουσιών τοξικών και μη.

Το ζήτημα άλλωστε δεν είναι απλά να μην πεθαίνουν οι νέοι από τα ναρκωτικά. Το πραγματικό δίλημμα δεν είναι θάνατος ή ζωή εξαρτημένη. Η κοινωνία έχει ανάγκη από νέους με ξάστερη σκέψη, δραστήριους, που θα διεκδικούν, θα αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα και θα παλεύουν να την αλλάξουν. **Τα ναρκωτικά "μαλακά" και "σκληρά" αποτελούν φυγή από την πραγματικότητα. Επηρεάζουν την κοινωνική συνείδηση.**

Το ουσιαστικό ζήτημα με τις εξαρτησιογόνες ουσίες είναι η δημιουργία συγκεκριμένων ψυχοκοινωνικών σχέσεων και συμπεριφορών. Πέρα από τη σωματική ζημιά υπάρχει και η ηθική και κοινωνική, η υποκατάσταση της πραγματικής ζωής με τον τεχνητό κόσμο των ναρκωτικών.

Η πραγματική ρίζα του προβλήματος

Γιατί όμως πραγματικά στρέφονται οι νέοι στα ναρκωτικά; **Η χρήση είναι η απόπειρα φυγής από την πραγματικότητα στην πιο καταστρεπτική της μορφή, είναι η κατασκευή ενός τεχνητού κόσμου απαλλαγμένου από όλα τα δυσάρεστα στοιχεία της πραγματικότητας.** Ο νέος άνθρωπος στρέφεται στα ναρκωτικά ψάχνοντας ένα παράθυρο ανάμεσα στα χιλιάδες αδιέξοδα που του έχουν επιφυλαχθεί στον καπιταλισμό, ψάχνοντας μια ψεύτικη διέξοδο ανάμεσα στην ανεργία, την αποξένωση, την ισοπέδωση των ανθρώπινων σχέσεων από τον αλύγιστο νόμο του κέρδους... Δεν είναι καθόλου τυχαίο το ότι οι τοξικομανείς στη συντριπτική τους πλειοψηφία προέρχονται από φτωχά λαϊκά στρώματα, είναι άνεργοι για χρόνια ή έχουν αφήσει πρόωρα το σχολείο. Οι αιτίες της τοξικομανίας είναι πριν απ' όλα κοινωνικές, η χρήση των ναρκωτικών είναι ένα φαινόμενο σύμφυτο με τον καπιταλισμό και την εκμεταλλευτική του φύση.

Για όλα τα παραπάνω θα μας πείσει μια σύντομη ιστορική αναδρομή...

Τελικά από πού μας ήρθαν τα ναρκωτικά;

Τα ναρκωτικά είναι ένα ιστορικό, κοινωνικό και πολιτικό φαινόμενο άρρηκτα δεμένο με την εμφάνιση του καπιταλισμού στο ιστορικό προσκήνιο. Η θέση αυτή που επιβεβαιώνεται από την ίδια την ιστορία, συστηματικά αποκρύπτεται από τους κάθε λογής αστούς κονδυλοφόρους προκειμένου ν' αποπροσανατολιστεί ο λαός, να χάσει την ουσία του προβλήματος και ν' αναζητήσει τις ρίζες του σε ανώδυνες εκδοχές που καμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα.

Η αλήθεια είναι πως η χρήση ναρκωτικών υπήρχε και σε πρωτόγονες και αρχαίες κοινωνίες, αλλά και πάλι δεν είχε το σημερινό μαζικό χαρακτήρα. Η χρήση των ουσιών αυτών εντασσόταν σ' ένα γενικότερο πολιτιστικό πλαίσιο και είχε κυρίως τελετουργικό χαρακτήρα, αποτελούσε στοιχείο κοινωνικής σχέσης και όχι αποκοπής από την κοινωνία. Ακόμα όμως και σ' αυτές τις τόσο διαφορετι-

κές συνθήκες η χρήση ήταν σημάδι αδυναμίας του πολιτισμού, αδυναμίας κατανόησης της αντικειμενικής πραγματικότητας.

Η τοξικομανία με τη μαζική μορφή της εποχής μας εμφανίζεται πρώτη φορά τον 19° αιώνα μαζί με τον καπιταλισμό, όταν για πρώτη φορά αναφέρεται η μαζική χρήση ναρκωτικών ουσιών από τμήματα της νεογέννητης τότε εργατικής τάξης προκειμένου ν' αντέξουν στις απάνθρωπες συνθήκες ζωής κι εργασίας στα βιομηχανικά κέντρα και στα γκέτο. Οι σημαντικότεροι σταθμοί στην εξάπλωση των ναρκωτικών συμβαδίζουν απόλυτα με την πορεία του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού.

Η εξάρτηση σημαίνει την άρνηση οποιασδήποτε έννοιας ελευθερίας, την ολοκληρωτική υποταγή. Η ίδια η επιλογή της χρήσης είναι ανελεύθερη αφού σε αυτήν οδηγούν τα αδιέξοδα του καπιταλισμού

Το 1805 παράγεται η μορφίνη προκειμένου να χρησιμοποιηθεί για τη θεραπεία των οπιομανών με αποτέλεσμα χιλιάδες νέους εξαρτημένους από την ουσία αυτή, ενώ την ίδια χρονιά και κατά τη διάρκεια των Ναπολεόντειων πολέμων παρατηρείται ραγδαία εξάπλωση της χρήσης ναρκωτικών στα γαλλικά στρατεύματα.

1839-1842: Η Μεγάλη Βρετανία κηρύσσει και τελικά κερδίζει τον περίφημο **"Πόλεμο του οπίου"** ενάντια στην **Κίνα** με βασικό στόχο το ελεύθερο εμπόριο του οπίου που διεξαγόταν κυρίως από τους Βρετανούς και που η κινεζική κυβέρνηση το είχε κηρύξει παράνομο καταστρέφοντας βρετανικά φορτία. Τη βρετανική νίκη ακολούθησαν η συνθήκη του **Nan King** το 1842 με βάση την οποία η **Κίνα**

μετατράπηκε σε βρετανική ημιοικία, το Χονγκ-Κονγκ παραχωρήθηκε στη Βρετανία και εκατομμύρια Κινέζοι έπεσαν στη φρίκη της τοξικομανίας για να μη διαταραχθεί το εμπόριο του οπίου!

Το 1856 παράγεται η κοκαΐνη για τη φαρμακευτική αντιμετώπιση των μορφινομανών με αποτέλεσμα χιλιάδες νέους εξαρτημένους από την κοκαΐνη, ενώ το 1898 η εταιρεία **Bayer** παράγει την ηρωίνη επίσης για να βοηθήσει τους μορφινομανείς για να καταλήξουμε τελικά στο ήδη γνωστό αποτέλεσμα.

Το 1943 η εταιρεία **Hoechst** στη χιτλερική Γερμανία παράγει τη μεθαδόνη για να "γλιτώσει" αυτή τη φορά τους ηρωινομανείς (!) με το γνωστό αποτέλεσμα των προηγούμενων αντιστοιχων ενεργειών, τη μαζική δηλαδή εξάρτηση από τη μεθαδόνη.

Φτάνουμε, λοιπόν, στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο των **ΗΠΑ** ενάντια στο **Βιετνάμ** στα χρόνια 1958-1974, και στη μαζική εξάπλωση της τοξικομανίας στους Αμερικάνους στρατιώτες προκειμένου να μπορέσουν ν' αντέξουν στις φρικαλεότητες που οι ίδιοι είχαν προκαλέσει.

Όλα τα παραπάνω αποδεικνύουν περίτρανα την άμεση σύνδεση της εξάπλωσης των ναρκωτικών με τον καπιταλισμό, με τα μεγάλα μονοπώλια της φαρμακοβιομηχανίας και το σύνολο της ιμπεριαλιστικής πολιτικής.

Αγώνας για μια ζωή ελεύθερη από τα ναρκωτικά

Τα διάφορα σοφίσματα της άρχουσας τάξης για την υπεράσπιση των ναρκωτικών, πραγματικά δεν έχουν τελειωμό. Τα ναρκωτικά είναι γι' αυτούς ένα από τα πολλά όπλα που έχουν να επιδείξουν απέναντι στη νεολαία και το μαζικό της κίνημα.

Το σημαντικό όμως είναι το τι έχει ν' αντιτάξει ο λαός και η νεολαία απέναντι στην επίθεση των ναρκωτικών. Να ακολουθήσουν συνειδητά την αισιόδοξη και ανυπότακτη στάση ζωής ενάντια στις λογικές της υποταγής, της μιζέριας και της φυγής. Να αγωνιστούν οργανωμένα για να διεκδικήσουν τη ζωή που τους αξίζει, μια ζωή ελεύθερη από τον καπιταλισμό και όλες του τις συνέπειες.

Για την ΚΝΕ, ο αγώνας ενάντια στα ναρκωτικά είναι αναπόσπαστο στοιχείο του αγώνα για τη χειραφέτηση του λαού και της νεολαίας. Γι' αυτό επιδιώκει όλο και λιγότεροι νέοι να πέφτουν στα ναρκωτικά αλλά και ολοένα και περισσότεροι νέοι που ζουν τον εφιάλητη να απεργάζονται και να επανεντάσσονται.

Απαραίτητη προϋπόθεση για όλα τα παραπάνω είναι η μαζική λαϊκή πάλη ενάντια στο σύνολο των απολογητών αυτής της πολιτικής, της άρχουσας τάξης και των πολιτικών της εκφραστών που στο όνομα του κέρδους και της ολοένα και μεγαλύτερης εκμετάλλευσης καταστρατηγούν κάθε δικαίωμα στη μόρφωση, τη δουλιά και τη ζωή.

Ο ανυποχώρητος αγώνας που θα συνδυάζει την πάλη του σήμερα με την πάλη για την εγκαθίδρυση της λαϊκής εξουσίας, της μοναδικής που θα μπορεί ν' αντιμετωπίσει ολόπλευρα και οριστικά όλες τις καταστροφικές εκφάνσεις της κληρονομιάς του καπιταλισμού.

Για να γεννηθεί ένας νέος κόσμος ελεύθερος από την εκμετάλλευση, τον πόλεμο, τα ναρκωτικά και τη δυστυχία, για το δικό μας μέλλον το σοσιαλισμό.

Μ.Η.

